

СПОМЕНИ ОТЪ ЮГЪ

Азъ иснахъ бихъ да съмъ подъ родна стрѣха,
О, моя малка, хубава сестра!
И тамъ да те целуна топло нежно,
тъй както въ утро блѣснала зора
Съсъ свойтъ багри весело облива
съ цекувни жадни вѣчната гора...

Де първитъ надежди зтрѣха двама,
подъ ласкитъ на пролетния день
и грижитъ на татко и на мама,
Де първата молитва съ шепотъ плахъ
Възнасяхме ний тайнствено покорно
къмъ своя Богъ, и какъ въвъ звученъ стихъ
летѣше и топло и смирено...
А майка ни предѣше неуморно
предъ блѣснатата въ пламъци камина
И ние дълго слушахме двамина
тѣхъ - пѣснитъ на нейното вретено...

14

